

den højtærede Justitsminister. Jeg tror virkelig, at man her har struet sig op eller ladet sig stræmme op til noget meget stort, op til noget, der skyder langt ud over Maalet. Jeg tror slet ikke, at den Bestemmelse om $\frac{1}{2}$ just skulde bringe megen fremmed Kapital herind. Nej, det tror jeg ikke. Men paa den anden Side, naar den mangler, vil det i mangfoldige Maader give Bidslæstiaheder og Bøværligheder. Det er dog en Bøværlighed, naar en Mand paa Grø dør og efterlader sig nogle Skibsparter, at saa Datteren, der er gift paa Als, ikke kan faa sit Arvegodts, men at det skal sælges ved Tvangsauktion. Og naar skibsførende Nationer som Holland og Sverige, der begge have en meget betydelig Handelsflaade, have haft denne Bestemmelse, uden at der har vist sig noget som helst galt derved, saa ser jeg heller ikke, at der skulde være saa stor Fare for os. Der er blevet udtalt, at Danmark skulde ikke gaa i Spidsen for noget saadant, men det gøre vi jo heller ikke, vi følge blot mange Staters Eksempel — den højtærede Ordfører oplyste jo, hvilke Stater det var. Vi følge i den Henseende saaledes bl. a. vort Naboland Sverige, og der er jo slet ikke Tale om, at vi her gaa i Spidsen med noget nyt. Der Betænkelse, den ærede Ordfører derimod havde over for dette Vædringsforslag, nemlig at fremmede ikke burde deltaage i vor Skibsfartsbedrift, kan jeg heller ikke dele, idet der jo ikke her er Tale om, at fremmede kunne deltaage paa den Maade, at de slyde Landets Børn bort fra Bedriften. Tværtimod, fremmede kunne deltaage i Bedriften paa den Maade, at de indsætte Benge i Skibe og derved skaffe flere Skibe til Beje og altsaa derved yderligere muligøre Udgangen for saa mange flere danske Sømand til at deltaage i Skibsfarten. Men jeg tror i det hele taget, det er et Spørgsmaal, der slet ikke er saa overordentlig stort. Jeg tror ikke, at det Tilfælde, hvor et Skib, der sejler paa Søen og bliver overhalet af en Krysjer, skulde befindes at ejes for indtil en Tredjedel af fremmede, vilde være et af hundrede eller tusinde Tilfælde. Og at stille i Udsigt, at denne Bestemmelse kunde i ganske kort Tid seje samtlige danske Skibe bort fra alle Jordens Farvande, er at male med Farver, der ere meget grelle og højt urimelige. Thi saa kunde vi ogsaa sige: Men saa alle Aktieskibe! Vi saa jo mangfoldige ny Aktieskibe, ja maaste flere hver Maaned, og saa kunde vi jo ogsaa sige, at en fremmed Søofficer ikke vilde bryde sig om det danske Certifikat, Nationalitetens-Certifikatet, der efter dansk Lov giver disse Skibe Ret til at sejle under dansk

Flag. Nu siger man: Den fremmede Søofficer bryder sig ikke om Certifikatet, men vil sige: $\frac{1}{16}$ eller $\frac{1}{40}$ ejes af den Nation, hvormed vi ere i Krig (Udfordelse); ja, det kan blive indtil en Tredjedel — men naar han overhalet Skibet, kan det maaste vise sig i et eller andet Tilfælde, at en Svensker ejer $\frac{1}{16}$, eller en Gaardmand paa Als ejer $\frac{1}{144}$. Saa respekterer han ikke det danske Certifikat, siges der. Men saa disse store Aktieskibe, der jo repræsenterer ganske anderledes Kapitaler end de fleste Partsskibe? Man kunde ogsaa der paaftaa, at den fremmede Søofficer vilde sige: Ja, det er godt nok; efter Papirerne ere Bestyreren, Rederen og Formanden for dette Aktieskibs Bestyrelse i Danmark, men hvor ere alle Aktionærerne? Jeg tror altsaa ikke, det er Anledning for det høje Ting til over for § 1 og deraf følgende §§ 5 og 20 at forandre det Standpunkt, som det enstemmig vedtog her ved 2den Behandling, og jeg skal derfor, ligesom jeg meget anbefaler, at der stemmes for Vædringsforslagene under Nr. 3, 4 og 5, anbefale, at vi stemme mod Vædringsforslag under Nr. 1.

B. Holm: Jeg kunde i og for sig godt indskrænke mig til at henholde mig til de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede sidste Taler, idet jeg fuldstændig er enig med ham i alt, hvad han udtalte, men jeg skal dog særlig over for Vædringsforslag under Nr. 3 bemærke, at naar der blev sagt af den ærede sidste Taler, og ogsaa fra foregaaende Talere, at det er blevet stillet her i Tinget af et beskedent Mindretal, som nu har været saa heldigt at naa frem til at saa hele Udvalget til at følge sig paa dette Omraade, tror jeg dog at være berettiget til at erindre om — slynt maaste nogle kunde mene, at det har et Forsængelighedens Anstrøg for mit Parti — hvorledes Kampen om dette Vædringsforslag og om andre, som ved 2den Behandling, om end i en lidt modificeret Skikkelse, blev vedtaget her i Tinget, er begyndt allerede oppe i Landstinget, idet et Mindretal i Udvalget, et socialdemokratisk Mindretal af Udvalget der havde stillet disse Vædringsforslag, som imidlertid bleve forkastede. Disse ved 2den Behandling her vedtagne Vædringsforslag og det, der nu er stillet under Nr. 3, ere jo Forslag, som overhovedet gaa ud paa dels at forbedre Arbejdernes Forhold om Bord i i Skibene, deres Rettigheder og Krav, og dels, hvad det sidste Forslag angaar, at bevare de Rettigheder, de have. Disse Forslag have været forsvarede af os, som jeg tror bestandig gøre os Umage for, saa vidt vi